

APPENDIX

Excerpts from Letter 37	Excerpts from <i>Mo'jam fi-târikh</i>
<p>مزاج طاعت لشگر و حشم که از قانون اخلاص و دولتخواهی منحرف گشته، اند بصواب تدبیر از حال اعتلال بحال اعتدال آر، و چون بر بساط حکومت و فرمانداری قادر شدی روزگار شریف بتعظیم اوامر حق و اوقات همایون بر تفحیم قدر علماء و توفیر نفس مسلمانان و صلحاء مصروف گردان، و جماعت متمردان که در جبال متین و قلاع حصین تحصن جسته اند همه را بر مقتصای و "جادله‌هم بالستی هی احسن" به میامن شهامت و دادگستری در ریقه انتقاد و فرمابنده‌داری آر، و در ریعان شباب و عنفوان جوانی که مجال وساوس شیطانی فسیحتر باشد و میدان هواجس جسمانی وسیعتر دست بر روی منکرات و مناهی نه، تحری رضای الهی را بر تبع هوای پادشاهی مقدم دار، و تخلق به اخلاق اولیا بر تأسی سیرت ملوک دنیا ترجیح نه ...</p> <p>... مال رعیت بر قانون قدیم بستان ، رضای مولی را بر جمله مهم اولی شناس و تقریرات خزینه و طیارات دیوانی از وجه مرضی و غیر مرضی مستان، و رسمهای محدث از جراید عمال ولايت حک کن و بدعتهای قدیم از صحایف اعمال دیوانی بستر، اطماع مستأکله و تصرفات باطله از موقوفات مشاهد و ریاطات و مساجد و مزارات منقطع گردان، و دههای معظم و مزارع که بسالها در حوزه تصرف دیوانی باندک شبهتی آمده بر متملکان قدیم استرداد کن و ذمت خود و این ضعیف را از حمل اوزار آن سبکبار گردان و اضعاف و آلاف آن بر عمارت مساجد و مدارس و معابد و قناطر و مصانع و مزارات و خوانق آن دیار صرف گردان ...</p> <p>... و بر جمله کافه اهل ممالک از مقیم و مسافر و ووارد و صادر و بادی و حاضر ساعه فساعة، و لمحه فلمحه از حاصل املاک این ضعیف که در آن ممالک است صدقه کن و از علماء و صلحاء و عباد و زهاد و سادات و مشایخ و حفظه قرآن کریم</p>	<p style="text-align: right;">(p. 17)</p> <p>مزاج طاعت لشگر و حشم که از قانون اخلاص و دولتخواهی منحرف گشته، اند بصواب تدبیر از حال اعتلال بحال اعتدال باز آمده ...</p> <p>... تا بر بساط شهریاری باستقلال تمکن یافت و بر تصرفات قبض و بست فرمانداری قادر شد روزگار شریف بتعظیم اوامر حق و اوقات همایون بر تفحیم قدر علماء و توفیر نفس صلحاء مصروف داشت جماعت متمردان که در جبال بمعاقل شعاف و مضائق شعب تھصن کرده بودند و پای از دائرة فرمابنده‌داری باز گرفته، به میامن شهامت و دها و محاسن حضافت و ذکا رای انور خدایگانی لازال منورا - سر بر خط انتقاد نهادند و ریقه طاعت را گردن دادند,,,</p> <p style="text-align: right;">(p.20)</p> <p>یکی آنکه در عنفوان جوانی و ریعان شباب که مجال وساوس شیطانی فسیحتر باشد و میدان هواجس جسمانی وسیعتر دست رد بر روی منکرات و مناهی نهاده است، و معاف و ملاهي را پشت پای زده و تحری رضای الهی را بر تبع هوای پادشاهی تقدم نموده و تخلق به اخلاق اولیا را بر تأسی سیرت ملوک و پادشاهان دنیا ترجیح نهاده</p> <p style="text-align: right;">(p.22)</p> <p>و رضای مولی بر جمله مهم اولی شناسد... ... و رسمهای محدث از جراید عمال ولايت حک کنده و بدعتهای قدیم از صحایف اعمال دیوانی سترده، و اطماع مستأکله و تصرفات باطله از موقوفات مشاهد و ریاطات و مساجد و مزارات منقطع گردانیده، و دههای معظم و مزارع که بسالها در مؤن دیوان بوده بمجرد اندک شبهتی که در نقل تملک آن نمودند استرداد فرمودند و ذمت اسلاف و اجداد بزرگوار خویش را - انار الله براهینهم - از حمل اوزار آن سبکبار گردانیده و اضعاف آن بر عمارت مساجد</p>

<p>و خداوندان فقه و محدثان و سایر مستحقان از غریب و شهری و مستوطن و طاری که در بقاع خیر که این ضعیف در ملاطیه و انطاکیه انشا کرده ام موقوفات آن بقاع را بر ایشان جاری دار.</p>	<p>و مدارس و معابد و قناطر و مصانع و مزارات متبرکه و بقاع خیر صرف کرده و از پیاع خاصه چند موضع هست که بهر کس از ائمه هدی و اهل ورع و حق و دینداران این دولتخانه ارزانی داشته و آنچه و بر عame مقیم و مسافر و کافه منتصوفه از وارد و صادر و بادی و حاضر بذل میکند و برسم صدقه السر روز بروز ماه به علماء و صلحاء و سادات و مشایخ و اصحاب حدیث و حمله قرآن و خداوندان فقه و سایر مستحقان از غریب و شهری و مستوطن و طاری میرساند چون ظلال جلال او بی پایان است و خصائص کمال او فراوان.</p>
<p>Excerpts from <i>Mo'jam fi ma'āyir-e aśār-el'ajam</i></p>	<p>Excerpts from <i>Mo'jam fi tārikh-e moluk-el'ajam</i></p>
<p>جماعت متمردان که بمعاقل شعاف و مضائق شعب تحصن کرده بودند و پای از دائرة فرمانبرداری بازگرفته بمیامن شهامت و دها و محاسن حصفت رای انور خدایگانی لطفا و عنفا سر بر خط انقیاد نهاده و ریقه طاعت را گردن داده و دست تطاول را در آستین خویش داری کشیده..</p>	<p>جماعت متمردان که بمعاقل شعاف و مضائق شعب تحصن کرده بودند و پای از دائرة فرمانبرداری بازگرفته بمیامن شهامت و دها و محاسن و ذکای رای انور خدایگانی لازال منورا سر بر خط انقیاد نهادند و ریقه طاعت را گردن دادند و دست تطاول را در آستین خویش داری کشیدند.</p>